

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

คุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือ
เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง

พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑ (สมัยวิสามัญ)

วันจันทร์ที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๒

อ.พ. ๔/๒๕๕๒

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ. เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มีนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๒ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ. ในวาระที่หนึ่ง ขึ้นรับหลักการ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๒ และในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๒ ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ. ที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ด้วยคะแนนเสียง ๒๗๓ เสียง ไม่รับหลักการ ไม่มีงดออกเสียง ๑ เสียง และมีมติให้ตั้ง

คณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๖ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สองชั้นกรรมาธิการ กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

ต่อมาในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาเสร็จแล้ว โดยพิจารณาในวาระที่สองเรียงตามลำดับมาตรา และได้ลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ด้วยคะแนนเสียง ๒๔๗ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง และงดออกเสียง ๓ เสียง ทั้งนี้ เพื่อเสนอให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

**ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครอง
การดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือ
เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ.
มีหลักการและเหตุผล ดังนี้**

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครอง
การดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือ
เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง

เหตุผล

โดยที่ประเทศไทยกับประเทศ
ในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงได้ร่วมลงนาม
ในกฎบัตรของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนา
เศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง ในปี พ.ศ. ๒๕๔๖
เพื่อก่อตั้งสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนา
เศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง (Mekong Institute) และ
ความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่ง
ราชอาณาจักรไทยกับสถาบันความร่วมมือ
เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง ซึ่งทำขึ้น
เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐
ได้กำหนดให้จัดตั้งสำนักงานของสถาบันขึ้น
ในประเทศไทย เพื่อดำเนินงานและปฏิบัติ
ภารกิจอันเป็นหน้าที่ของสถาบัน ดังนั้น
เพื่อให้สถาบันและเจ้าหน้าที่ของสถาบัน
ซึ่งมิได้มีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ใน
ประเทศไทยได้รับเอกสิทธิ์ในการดำเนินงาน
และการปฏิบัติงานในประเทศไทย
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

**ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครอง
การดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือ
เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ.
มีเนื้อหาพร้อมจำนวน ๗ มาตรา
สรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้**

๑. ชื่อพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติ นี้ เรียกว่า
“พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของ
สถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ
ลุ่มน้ำโขง พ.ศ.” (ร่างมาตรา ๑)

๒. วันใช้บังคับ

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วัน
ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

๓. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

**๓.๑ กำหนดให้สถาบันมีสถานะ
เป็นนิติบุคคล และให้ถือว่ามิใช่ถิ่นกำเนิด
ในประเทศไทย (ร่างมาตรา ๔)**

**๓.๒ กำหนดให้สถาบันมีสิทธิ
ได้รับเอกสิทธิ์ในการรับบริการ
ด้านการสื่อสารไม่น้อยกว่าที่รัฐบาล
ให้แก่องค์การระหว่างประเทศอื่น ๆ
ในประเทศไทย และได้รับยกเว้น
ภาษีทางตรง อากรตามกฎหมายว่าด้วย
พิกัดอัตราศุลกากร และภาษีสำหรับการ
นำเข้าและส่งออกวัสดุอุปกรณ์
สิ่งของ และยานพาหนะตามจำนวน
ที่สมควร ซึ่งจำเป็นต้องใช้
ในการปฏิบัติงาน (ร่างมาตรา ๕ และ
ร่างมาตรา ๖)**

๓.๓ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของสถาบันซึ่งมิได้มีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย ได้รับเอกสิทธิ์ในการยกเว้นภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากรเฉพาะที่เรียกเก็บจากเงินเดือนและค่าตอบแทนในการทำงาน อากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดตราศุลกากรในการนำเข้าของใช้ในครัวเรือนและของใช้ส่วนตัว แต่ไม่รวมถึงยานพาหนะ พร้อมทั้งยกเว้นการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนคนต่างด้าว (ร่างมาตรา ๗)

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้ประมวลและรวบรวมข้อมูล
ด้านต่าง ๆ ในกระบวนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือ
เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจกลุ่มน้ำโขง พ.ศ. คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว
ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๐ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันที่
๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๒ โดยมีเนื้อหาแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ที่สำคัญ ๆ และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงาน
ของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจกลุ่มน้ำโขง พ.ศ.

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงาน
ของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจกลุ่มน้ำโขง พ.ศ.

ภาคผนวก

: ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนา
เศรษฐกิจกลุ่มน้ำโขง พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

: รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครอง
การดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจกลุ่มน้ำโขง พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร

: ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนา
เศรษฐกิจกลุ่มน้ำโขง พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

เอกสารประกอบการพิจารณาฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการวงงานด้านนิติบัญญัติของ
วุฒิสภา โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น สำหรับเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภา
โดยเฉพาะ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
มิถุนายน ๒๕๕๒

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายนิศ ผาสุข	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นายสุชาติ พิณฑองคำ	ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย ๒
นางสาวสุนันทา เรืองฉาย	นิติกร ๕
นางสาวเกตุฉินท์ วรรณทอง	วิทยากร ๔
นางสิริกันย์ สองแสง	เจ้าหน้าที่งานธุรการ ๖
นายพัลลภ วงศ์พานิช	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๓

กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๕๓๑ ๙๒๘๘

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา ก

**ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นที่มีการอภิปรายของ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ และผลการพิจารณา
ของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ
คุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือ
เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ. คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ**

- ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงาน
ของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ. ๑
- สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงาน
ของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ. ๔
- ประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ
และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับ
ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบัน
ความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ. ๗
 ๑. ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ในวาระที่หนึ่งชั้นรับหลักการ ๗
 ๒. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ๑๐
 ๓. สรุปประเด็นและผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร
ในวาระที่สองชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ๑๐
 - ๓.๑ ประเด็นและสาระสำคัญที่มีการอภิปรายของ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอย่างกว้างขวาง ๑๐
 - ๓.๒ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง
ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ๑๐
 ๔. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม ๑๒

**ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
 คุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือ
 เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ.**

- ความเป็นมาของสถาบันความร่วมมือ
 เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง (Mekong Institution) ๑๓
- บทความเรื่อง “GMS เส้นทางเศรษฐกิจอินโดจีน
 โอกาสหรือภัยคุกคาม ๒๕

- ภาคผนวก** :
- ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบัน
 ความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ. (๑)
 - บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ
 คุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือ
 เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ.
 (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (๕)
 - บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบ
 ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบัน
 ความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ. (๗)
 - รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
 ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบัน
 ความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ.
 สภาผู้แทนราษฎร (๙)
 - ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบัน
 ความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ.
 สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว (๑๙)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นที่มีการอภิปราย
ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ และผลการพิจารณา
ของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ
คุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือ
เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ.

ความเป็นมา

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงาน

ของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ. เสนอโดยคณะรัฐมนตรี **ชุตินันท์มีนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี** เสนอต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๒ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ โดยมีหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ ดังนี้

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง

เหตุผล

โดยที่ประเทศไทยกับประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงได้ร่วมลงนามในกฎบัตรของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง ในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อก่อตั้งสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง (Mekong Institute) และความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง ซึ่งทำขึ้นเมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้กำหนดให้จัดตั้งสำนักงานของสถาบันขึ้นในประเทศไทยเพื่อดำเนินงานและปฏิบัติการกิจอันเป็นหน้าที่ของสถาบัน ดังนั้น เพื่อให้สถาบันและเจ้าหน้าที่ของสถาบันซึ่งมิได้มีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยได้รับเอกสิทธิ์ในการดำเนินงานและการปฏิบัติงานในประเทศไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติในวาระที่หนึ่งชั้นรับหลักการในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๒ และในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๒ ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ. ด้วยคะแนนเสียง ๒๗๓ เสียง ไม่รับหลักการ ไม่มีงดออกเสียง

๑ เสียง และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการการวิสามัญ จำนวน ๓๖ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สอง
 ชั้นคณะกรรมการ กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

คณะกรรมการการวิสามัญ จำนวน ๓๖ คน ประกอบด้วย

*๑. นายพนิช วิกิตเศรษฐ์	*๒. นางจิตริยา ปิ่นทอง
*๓. นายวีรชัย พลาศรัย	*๔. นายจินตพันธ์ ทังสุบุตร
*๕. นายวิฑูรย์ นามบุตร	๖. นายชัยวัฒน์ กุลศักดิ์วิมล
๗. นายสุทธิชัย จรูญเนตร	๘. ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย
๙. นายต่อพงษ์ ไชยสาส์น	๑๐. นางนันทนา ทิมสุวรรณ
๑๑. นางชมภู จันทาทอง	๑๒. นางสาวสิรินทร รามสูต
๑๓. นายพิเชษฐุ์ เชื้อเมืองพาน	๑๔. นายอิทธิเดช แก้วหลวง
๑๕. นายสุชาติ ไลยน้ำเงิน	๑๖. นายพ่ายพ บันแกตุ
๑๗. พลตำรวจโท วิเชียรโชติ สุกโชติรัตน์	๑๘. นายบรรพต ดันธีรวงศ์
๑๙. พลเอก พิชายเมธ ม่วงมณี	๒๐. นายชยัน วิพรหมชัย
๒๑. นายอภิวัฒน์ เงินหมื่น	๒๒. นายเจริญ คันธวงศ์
๒๓. นางอนิก อัมระนันท์	๒๔. นายวิรัตน์ วิริยะพงษ์
๒๕. นายเอกชัย ทรงอำนาจเจริญ	๒๖. พลเอก ชุมแสง สวัสดิ์สงคราม
๒๗. นางสาวรัชดา ธนาดิเรก	๒๘. นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์
๒๙. นายภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์	๓๐. นายณัฐวุฒิ สุขเกษม
๓๑. นายอลงกต มณีภาศ	๓๒. นายอุดร ทองประเสริฐ
๓๓. นายนิฮาริส เจตาภิวัฒน์	๓๔. นายนพดล มาตราศรี
๓๕. นายเทวฤทธิ์ นิกრเทศ	๓๖. นายสุตา พรหมดวง

เมื่อคณะกรรมการการวิสามัญฯ พิจารณาเสร็จแล้ว ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ พร้อมด้วยรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการการวิสามัญฯ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๒ และสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่สองชั้นพิจารณาเรียงลำดับมาตรา ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๒ โดยพิจารณาเรียงลำดับมาตราจนจบร่างแล้ว และได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอแก้ไขถ้อยคำแต่อย่างใด

* หมายถึง กรรมการในสัดส่วนของรัฐบาล

เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่สองขั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราแล้ว
ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม โดยลงมติเห็นชอบด้วยกับ
ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง
พ.ศ. ที่คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ด้วยคะแนนเสียง ๒๔๗ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง
งดออกเสียง ๓ เสียง และส่งให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๒

สาระสำคัญของ
ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงาน
ของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง
พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง

๑.๒ เหตุผล

โดยที่ประเทศไทยกับประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงได้ร่วมลงนามในกฎบัตรของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง ในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อก่อตั้งสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง (Mekong Institute) และความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง ซึ่งทำขึ้นเมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้กำหนดให้จัดตั้งสำนักงานของสถาบันขึ้นในประเทศไทยเพื่อดำเนินงานและปฏิบัติการกิจอันเป็นหน้าที่ของสถาบัน ดังนั้น เพื่อให้สถาบันและเจ้าหน้าที่ของสถาบันซึ่งมิได้มีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยได้รับเอกสิทธิ์ในการดำเนินงานและการปฏิบัติงานในประเทศไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง

๔. วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๕. บทนิยามศัพท์ (ร่างมาตรา ๓)

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง ซึ่งทำขึ้นเมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๖

๖. บทรักษาการตามพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๘)

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๗. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๗.๑ กำหนดให้สถาบันมีสถานะเป็นนิติบุคคล และให้ถือว่ามีภูมิสำเนาในประเทศไทย (ร่างมาตรา ๔)

มาตรา ๔ เพื่อคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันซึ่งเป็นองค์การระหว่างประเทศในประเทศไทยให้บรรลุตามความมุ่งประสงค์ ให้ยอมรับนับถือว่าสถาบันมีสถานะเป็นนิติบุคคล และให้ถือว่ามีภูมิสำเนาในประเทศไทย

๗.๒ กำหนดให้สถาบันมีสิทธิได้รับเอกสิทธิ์ในการรับบริการด้านการสื่อสารไม่น้อยกว่าที่รัฐบาลให้แก่องค์การระหว่างประเทศอื่น ๆ ในประเทศไทย และได้รับยกเว้นภาษีทางตรง อากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร และภาษีสำหรับการนำเข้า และส่งออกวัสดุอุปกรณ์ สิ่งของ และยานพาหนะตามจำนวนที่สมควร ซึ่งจำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงาน (ร่างมาตรา ๕ และร่างมาตรา ๖)

มาตรา ๕ ให้สถาบันมีสิทธิรับบริการด้านการสื่อสารเช่นเดียวกับที่รัฐบาลให้แก่องค์การระหว่างประเทศอื่น ๆ ในประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องลำดับก่อนหลังของการให้บริการ ค่าธรรมเนียม และค่าเรียกเก็บต่าง ๆ สำหรับการสื่อสารอย่างเป็นทางการ

มาตรา ๖ ให้สินทรัพย์ รายได้ และทรัพย์สินของสถาบันได้รับยกเว้น

(๑) ภาษีทางตรงใด ๆ แต่ไม่รวมถึงภาษีซึ่งไม่ได้เรียกเก็บมากไปกว่าค่าบริการสาธารณูปโภค

(๒) อากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรและภาษีทั้งปวงในการนำเข้า และส่งออกวัสดุอุปกรณ์ สิ่งของ รวมทั้งยานพาหนะตามจำนวนที่สมควรซึ่งจำเป็นต้องใช้ ในการปฏิบัติงาน แต่การขายและการโอนวัสดุอุปกรณ์ สิ่งของ หรือยานพาหนะเช่นว่านั้น ในประเทศไทย ต้องเป็นไปตามกฎหมายไทย

๗.๓ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของสถาบันซึ่งมิได้มีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ใน ประเทศไทย ได้รับเอกสิทธิ์ในการยกเว้นภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากรเฉพาะที่เรียกเก็บ จากเงินเดือนและค่าตอบแทนในการทำงาน อากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร ในการนำเข้าของใช้ในครัวเรือนและของใช้ส่วนตัว แต่ไม่รวมถึงยานพาหนะ พร้อมทั้ง ยกเว้นการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนคนต่างด้าว (ร่างมาตรา ๗)

มาตรา ๗ ให้เจ้าหน้าที่ของสถาบันซึ่งมิได้มีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ใน ประเทศไทย ซึ่งผู้อำนวยการของสถาบันได้แจ้งไปยังกระทรวงการต่างประเทศ ได้รับยกเว้น

(๑) ภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากรเฉพาะที่เรียกเก็บจากเงินเดือนและ ค่าตอบแทนในการทำงานที่ได้รับจากสถาบันตามที่จำเป็นแก่การปฏิบัติหน้าที่

(๒) อากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรในการนำเข้าของใช้ในครัวเรือน และของใช้ส่วนตัวแต่ไม่รวมถึงยานพาหนะภายในหกเดือนหลังจากที่ได้เดินทางมาถึงในครั้งแรก เพื่อรับตำแหน่งในประเทศไทย หรือภายในหกเดือนหลังจากความตกลงระหว่างรัฐบาล แห่งราชอาณาจักรไทยกับสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง ซึ่งทำขึ้นเมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลใช้บังคับ แล้วแต่ว่าวันใดจะเป็นวันหลัง แต่การจำหน่าย จ่าย โอนบรรดาสินของเช่นว่านั้นในประเทศไทย ต้องเป็นไปตามกฎหมายไทย

(๓) การปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนคนต่างด้าว โดยไม่รวมถึงคู่สมรส บุตร และญาติซึ่งในความอุปการะของบุคคลดังกล่าวด้วย

ประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ
และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับ
ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบัน
ความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ.

๑. ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่งชั้นรับหลักการ

นายกษิต ภิรมย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ได้แถลงหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ. ดังนี้

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง

เหตุผล

โดยที่ประเทศไทยกับประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงได้ร่วมลงนามในกฎบัตรของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง ในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อก่อตั้งสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง (Mekong Institute) และความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง ซึ่งทำขึ้นเมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้กำหนดให้จัดตั้งสำนักงานของสถาบันขึ้นในประเทศไทย เพื่อดำเนินงานและปฏิบัติการกิจอันเป็นหน้าที่ของสถาบัน ดังนั้น เพื่อให้สถาบันและเจ้าหน้าที่ของสถาบันซึ่งมิได้มีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยได้รับเอกสิทธิ์ในการดำเนินงานและการปฏิบัติงานในประเทศไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาเหตุที่กระทรวงการต่างประเทศต้องเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๙๐ วรรคสอง บัญญัติว่าการออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามหนังสือสัญญากับนานาประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศใด จะต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา ประกอบกับสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขงมีที่ตั้งอยู่ในประเทศไทย และต้องอยู่ภายใต้บังคับกฎระเบียบของประเทศไทย สถาบันฯ จึงจำเป็นต้องได้รับการรับรองสถานะเป็นองค์การระหว่างประเทศของรัฐบาลไทย นอกจากนี้ เจ้าหน้าที่ของสถาบันฯ เป็นชาวต่างชาติ จึงจำเป็น

ต้องกำหนดให้เจ้าหน้าที่เหล่านี้ได้รับเอกสิทธิ์คุ้มกัน อีกทั้ง การจัดตั้งสถาบัน ที่จังหวัดขอนแก่น จะทำให้ประเทศไทยได้รับการยอมรับจากนานาประเทศ และเป็นการสร้างงานสร้างรายได้ให้กับคนไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่อาศัยอยู่ในภาคอีสาน ดังนั้น กระทรวงการต่างประเทศ จึงจำเป็นต้องเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ต่อรัฐสภา

ต่อจากนั้น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นและตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้ โดยสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑.๑ ประเด็นสำคัญที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้มีการอภิปรายอย่างกว้างขวาง

- ปัจจุบันมีการสร้างเขื่อนขนาดใหญ่ในประเทศจีน ซึ่งส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่และเศรษฐกิจของประเทศที่ตั้งอยู่บริเวณปลายน้ำ รัฐบาลมีแนวทางการเจรจาเพื่อแก้ไขปัญหาในเรื่องดังกล่าวอย่างไร

- รัฐบาลไทยมีแนวทางการดำเนินงานอย่างไรที่จะทำให้ประเทศสมาชิกของสถาบันทั้งหมด จัดสรรผลประโยชน์แก่กันได้อย่างลงตัว

- รัฐบาลไทยได้จัดสรรเงินงบประมาณให้กับสถาบันฯ ไปแล้วจำนวนสองครั้ง เป็นเงินประมาณยี่สิบล้านบาท แต่ปรากฏว่าสถาบันฯ ประสบปัญหาการจัดการงบประมาณเพื่อลดต้นทุนในการดำเนินงาน อีกทั้งยังไม่มีการพัฒนาบุคลากรของสถาบันฯ อย่างแท้จริง รัฐบาลควรเร่งรีบแก้ไขปัญหาเหล่านี้ด้วย

- ปัจจุบันประเทศไทยและประเทศลาวยังมีปัญหาเรื่องเขตแดนตามแนวแม่น้ำโขงกันอยู่ รัฐบาลมีแนวทางแก้ไขเรื่องนี้อย่างไร

- จีน ไทย ลาว พม่า และเวียดนาม เป็นเขตสี่เหลี่ยมเศรษฐกิจขนาดใหญ่ แต่ยังไม่มีการพัฒนาร่วมกันเท่าที่ควร ขอให้รัฐบาลผลักดันในการสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโขงที่อำเภอเชียงของ และทำเทียบเรือที่อำเภอเชียงแสนให้สำเร็จโดยเร็วด้วย

- ประเทศจีนทำการระเบิดเกาะแก่งต่าง ๆ ในแม่น้ำโขง ทำให้น้ำไหลเชี่ยวขึ้นสร้างความเดือดร้อนให้ประชาชนชาวไทย เพราะน้ำกัดเซาะตลิ่งที่ดินของประชาชนพังทลาย รัฐบาลควรเร่งรีบหาทางแก้ไขปัญหาให้มีการใช้ทรัพยากรร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

- การที่ร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้สถาบันฯ มีสิทธิในการสื่อสารไม่น้อยไปกว่าที่รัฐบาลจัดสรรให้กับองค์การระหว่างประเทศอื่น อาจกระทบต่อความมั่นคงของประเทศได้ หากรัฐบาลให้สิทธิการเข้าถึงการสื่อสารต่าง ๆ กับสถาบันแห่งนี้มากเกินไป

๑.๒ คำชี้แจงของนายกษิต ภิรมย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

- สถาบันแห่งนี้เป็นสถาบันเพื่อการฝึกอบรมบุคลากรและจะขยายงานไปสู่การวิจัยในอนาคต
- รัฐบาลไทยได้จัดสรรเงินงบประมาณให้สถาบันฯ เป็นจำนวน ๒ ครั้ง คิดเป็นเงินยี่สิบล้านบาทจริง แต่สถาบันฯ มีรายจ่ายปีละประมาณห้าสิบล้านบาท ซึ่งก็ได้รับการจัดสรรงบประมาณจากประเทศสมาชิกอื่น และเงินสนับสนุนจากต่างประเทศ เช่น สวิตเซอร์แลนด์ สหรัฐอเมริกา เป็นต้น
- การบริหารงานของสถาบันมีคณะกรรมการของประเทศสมาชิก ๖ ประเทศ คณะกรรมการวิจัย และผู้อำนวยการสถาบัน เป็นผู้บริหารงาน ในส่วนที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ตั้งข้อสังเกตว่าสถาบันฯ ควรพัฒนาการบริหารงาน จึงขอรับข้อสังเกตไว้เพื่อแจ้งต่อคณะผู้บริหารงานของสถาบันฯ ต่อไป
- ในการร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง แบ่งออกเป็นหลายกรอบ เช่น กรอบเขตสี่เหลี่ยมเศรษฐกิจ กรอบ GMS กรอบคณะกรรมการสหประชาชาติ กรอบคณะกรรมการลุ่มน้ำโขงตอนล่าง โดยกรอบต่าง ๆ ดังกล่าวมุ่งพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และด้านอื่น ๆ ส่วนที่ยังเป็นปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น รัฐบาลขอรับไว้เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการดำเนินงานต่อไป
- ในส่วนของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น การสร้างถนน สะพาน และรถไฟ ที่ผ่านมาประเทศไทยได้ให้ความช่วยเหลือประเทศลาว และร่วมก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ มาโดยตลอด รวมทั้งรับเงินจากธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชียเพื่อดำเนินการในเรื่องดังกล่าวด้วย และในปัจจุบันรัฐบาลประเทศญี่ปุ่นได้ตัดสินใจให้การสนับสนุนในเรื่องนี้ อย่างจริงจังอีกด้วย
- ในส่วนของเขตแดนประเทศไทยลาว รัฐบาลไทยได้ทำความตกลงกับประเทศลาวว่าจะดำเนินการแบ่งเขตแดนบนดินให้เสร็จภายในปีนี้ และจะแบ่งเขตแดนตามล่องน้ำลึกให้เสร็จภายในปีหน้า
- ปัญหาการสร้างเขื่อนในประเทศจีน รัฐบาลไทยได้เจรจากับรัฐบาลจีนแล้ว และจะติดตามผลต่อไป
- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ รัฐบาลมีนโยบายให้ความสำคัญด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมควบคู่ไปด้วย

๒. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่หนึ่ง รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ. ตามที่คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ด้วยคะแนนเสียง ๒๗๓ เสียง ไม่รับหลักการ ไม่มีงดออกเสียง ๑ เสียง และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๖ คน เพื่อพิจารณาต่อไป กำหนดแปรญัตติภายใน ๗ วัน

๓. สรุปประเด็นและผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สองชั้นพิจารณาเรียงลำดับมาตรา

๓.๑ ประเด็นและสาระสำคัญที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอย่างกว้างขวาง

- ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ใดขออภิปราย

๓.๒ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สองชั้นพิจารณาเรียงลำดับมาตรา

ร่าง

พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือ
เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ.

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕**มีการแก้ไข**

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๕ ให้สถาบันมีสิทธิได้รับบริการด้านการสื่อสารไร้พรมแดนเช่นเดียวกับที่รัฐบาลให้แก่องค์การระหว่างประเทศอื่น ๆ ในประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องลำดับก่อนหลังของการให้บริการ ค่าธรรมเนียม และค่าเรียกเก็บต่าง ๆ สำหรับการสื่อสารอย่างเป็นทางการ

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๖**ไม่มีการแก้ไข****มาตรา ๗****มีการแก้ไข**

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๗ ให้เจ้าหน้าที่ของสถาบันซึ่งมิได้มีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย ซึ่งผู้อำนวยการของสถาบันได้แจ้งไปยังกระทรวงการต่างประเทศ ได้รับยกเว้น

(๑) ภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากรเฉพาะที่เรียกเก็บจากเงินเดือนและค่าตอบแทนในการทำงานที่ได้รับจากสถาบันตามที่จำเป็นแก่การปฏิบัติหน้าที่

(๒) อากาศตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรในการนำเข้าของใช้ในครัวเรือนและของใช้ส่วนตัวแต่ไม่รวมถึงยานพาหนะภายในหกเดือนหลังจากที่ได้เดินทางมาถึงในครั้งแรกเพื่อรับตำแหน่งในประเทศไทย หรือภายในหกเดือนหลังจากความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง ซึ่งทำขึ้นเมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลใช้บังคับ แล้วแต่ว่าวันใดจะเป็นวันหลัง แต่การจำหน่ายจ่ายโอนบรรดาสิ่งของเช่นนั้นในประเทศไทย ต้องเป็นไปตามกฎหมายไทย

(๓) การปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนคนต่างด้าว โดยไม่รวมถึงคู่สมรสบุตร และญาติซึ่งในความอุปการะของบุคคลดังกล่าวด้วย

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๘**ไม่มีการแก้ไข**

๔. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่สาม เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ. ตามร่างเดิมที่ได้รับหลักการในวาระที่หนึ่ง ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ด้วยคะแนนเสียง ๒๔๗ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง งดออกเสียง ๓ เสียง

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงาน
ของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง
พ.ศ.

ความเป็นมาของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง (Mekong Institution)

1. ภูมิหลัง GMS

สถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง (Mekong Institution) เป็นสถาบันฯ ที่ก่อตั้งภายใต้โครงการความร่วมมือของรัฐบาลไทยและนิวซีแลนด์ ที่ชื่อว่า “โครงการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (Greater Mekong Subregion : GMS)” ซึ่งริเริ่มมาตั้งแต่ปีพ.ศ. 2535 โดยมีธนาคารพัฒนาเอเชีย (ADB : Asian Development Bank) เป็นผู้ให้การสนับสนุนหลัก และดำเนินงานอย่างเป็นทางการเมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ. 2540

โครงการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง เป็นองค์กรความร่วมมือระหว่างภาครัฐในกลุ่มประเทศที่มีแม่น้ำโขงไหลผ่าน ประกอบด้วย จีน (ยูนนาน) พม่า ลาว ไทย กัมพูชา และเวียดนาม มีพื้นที่รวมกันประมาณ 2,300,000 ตารางกิโลเมตรหรือประมาณเท่ากับพื้นที่ของยุโรปตะวันตก มีประชากรรวมกันประมาณ 250 ล้านคน และอุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติ อีกทั้งยังเป็นจุดศูนย์กลางในการเชื่อมโยงติดต่อระหว่างภูมิภาคเอเชียใต้ เอเชียตะวันออก และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

2. วัตถุประสงค์ของ GMS

โครงการ GMS มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 2.1 ส่งเสริมให้เกิดการขยายตัวทางการค้า การลงทุนอุตสาหกรรม การเกษตร และบริการ
- 2.2 สนับสนุนการจ้างงาน และยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่ให้ดีขึ้น
- 2.3 ส่งเสริมและพัฒนาความร่วมมือทางเทคโนโลยีและการศึกษาระหว่างกัน
ตลอดจน การใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่ส่งเสริมกันอย่างมีประสิทธิภาพ
- 2.4 ส่งเสริมและเพิ่มขีดความสามารถรวมทั้งโอกาสทางเศรษฐกิจในเวทีการค้าโลก

3. สาขาความร่วมมือของ GMS

ความร่วมมือของ GMS นั้น แบ่งเป็น 9 สาขา ได้แก่

- 1) ความร่วมมือด้านคมนาคมขนส่ง
- 2) ความร่วมมือด้านโทรคมนาคม
- 3) ความร่วมมือด้านพลังงาน
- 4) ความร่วมมือด้านการค้า
- 5) ความร่วมมือด้านการลงทุน
- 6) ความร่วมมือด้านการเกษตร
- 7) ความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม
- 8) ความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว
- 9) ความร่วมมือด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

โดยมีแผนงานลำดับความสำคัญสูง (Flagship Programs) จำนวน 11 แผนงาน ได้แก่

- 1) แผนงานพัฒนาแนวพื้นที่เศรษฐกิจเหนือ-ใต้ (North-South Economic Corridor)
- 2) แผนงานพัฒนาแนวพื้นที่เศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor)
- 3) แผนงานพัฒนาแนวพื้นที่เศรษฐกิจตอนใต้ (Southern Economic Corridor)
- 4) แผนงานพัฒนาเครือข่ายโทรคมนาคม (Telecommunications Backbone)
- 5) แผนงานซื้อ-ขายไฟฟ้าและการเชื่อมโยงเครือข่ายสายส่งไฟฟ้า (Regional Power Interconnection and Trading Arrangements)
- 6) แผนงานการอำนวยความสะดวกการค้าและการลงทุนข้ามพรมแดน (Facilitating Cross-Border Trade and Investment)
- 7) แผนงานเสริมสร้างการมีส่วนร่วมและความสามารถในการแข่งขันของภาคเอกชน (Enhancing Private Sector Participation and Competitiveness)
- 8) แผนงานพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และทักษะความชำนาญ (Developing Human Resources and Skills Competencies)
- 9) กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาสิ่งแวดล้อม (Strategic Environment Framework)
- 10) แผนงานการป้องกันน้ำท่วมและการจัดการทรัพยากรน้ำ (Flood Control and Water Resource Management)
- 11) แผนงานการพัฒนาการท่องเที่ยว (GMS Tourism Development)

4. งบประมาณ

ในระยะแรกเริ่ม สถาบันฯ ลุ่มน้ำโขง ได้รับความช่วยเหลือแบบให้เปล่าจากรัฐบาล นิวซีแลนด์และงบประมาณสมทบจากกรมวิเทศสหการ ซึ่งมหาวิทยาลัยขอนแก่นกำหนดให้เป็น รายได้ของสถาบันฯ ลุ่มน้ำโขง ตามระเบียบของมหาวิทยาลัยขอนแก่นว่าด้วยสถาบันความร่วมมือ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขงมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2540 (มติคณะรัฐมนตรี 17 พฤษภาคม 2547)

ภายหลังจากการประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2547 คณะรัฐมนตรีอนุมัติ งบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานของสถาบันฯ ลุ่มน้ำโขง จำนวน 10 ล้านบาทต่อปี เป็นระยะเวลา 3 ปี เริ่มตั้งแต่ปีงบประมาณปี 2548 - 2550 เพื่อสนับสนุนการบริหาร งานทั่วไป โดยให้มีการประเมินผลการดำเนินงานของสถาบันฯ ลุ่มน้ำโขงด้วย

สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ (สพร.) ได้ดำเนินการประเมินผล การดำเนินงานของสถาบันฯ ลุ่มน้ำโขง ช่วงปี 2548 - 2550 ซึ่งสรุปผลในภาพรวมได้ว่า สถาบันฯ ลุ่มน้ำโขงเป็นกลไกทางการต่างประเทศที่สำคัญยิ่งที่รัฐบาลไทยควรให้การสนับสนุน ทั้งในลักษณะตัวเงิน (in cash) และความร่วมมือรูปแบบต่าง ๆ นอกเหนือจากตัวเงิน (in kind) ดังนั้น สพร. จึงได้เสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาสนับสนุนงบประมาณประจำปีให้แก่สถาบันฯ ลุ่มน้ำโขง ปีละ 10 ล้านบาท เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของสถาบันฯ ซึ่งในการประชุม คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 29 เมษายน 2551 คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้สนับสนุนงบประมาณจำนวน 10 ล้านบาท/ปี ให้แก่สถาบันฯ ลุ่มน้ำโขง เป็นเวลา 3 ปี เริ่มตั้งแต่ปีงบประมาณ 2552 เป็นต้นไป (สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ, อ้างถึงในเอกสารประกอบการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองการดำเนินงานสถาบันฯ ลุ่มน้ำโขง, สำนักงานเลขาธิการ สภาผู้แทนราษฎร : 2552)

5. กลไกการทำงานของ GMS

สำหรับกลไกการทำงานของ GMS แบ่งการดำเนินการเป็น 4 ระดับ ได้แก่

- 1) การประชุมระดับคณะทำงาน ของแต่ละสาขาความร่วมมือเพื่อประสานงานความคืบหน้า ของกิจกรรมต่าง ๆ
- 2) การประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโส ซึ่งจัดปีละ 1-2 ครั้ง
- 3) การประชุมระดับรัฐมนตรี ซึ่งจัดปีละ 1 ครั้ง
- 4) การประชุมระดับผู้นำ ซึ่งจัดทุก 3 ปี

โดยมีคณะอำนวยการสถาบันฯ เรียกว่า คณะมนตรีสถาบันเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง ซึ่งประกอบไปด้วย ผู้แทนของกลุ่มประเทศในภูมิภาคลุ่มน้ำโขงเป็นผู้บริหารงาน

6. ฐานะของสถาบันฯ

ในระยะแรกสถาบันฯ ลุ่มน้ำโขงดำเนินงานในฐานะที่เป็นหน่วยงานอิสระในกำกับของมหาวิทยาลัยขอนแก่น

คณะอำนวยการสถาบันฯ เรียกว่า คณะมนตรีสถาบันเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนของกลุ่มประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ได้เสนอให้ปรับสถานะของสถาบันฯ เป็นองค์การระหว่างประเทศ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินงาน และการขอรับการสนับสนุนจากแหล่งความร่วมมือต่างประเทศ รวมไปถึงการเปิดรับบุคลากรนานาชาติ มาปฏิบัติงานร่วมกับสถาบันฯ ซึ่งในการนี้ได้จัดทำโดยร่างธรรมนูญ (Charter) ที่กำหนดให้สถาบันฯ ความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขงเป็นองค์การอิสระมีสถานภาพเป็นนานาชาติ มีการดำเนินงานไม่หวังผลกำไรและไม่เกี่ยวข้องกับการเมือง โดยการดำเนินงานเน้นด้านการศึกษา และความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง ให้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภามันตรี(Council) ซึ่งประกอบด้วย ผู้แทนของกลุ่มประเทศในอนุภูมิภาค ลุ่มน้ำโขง

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 3 มิถุนายน 2546 เห็นชอบร่างธรรมนูญ (Charter) ของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง และอนุมัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง ต่างประเทศเป็นผู้ลงนามในธรรมนูญดังกล่าวร่วมกับผู้แทนระดับรัฐมนตรีของประเทศ ในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงทั้ง 6 ประเทศ และได้จัดพิธีประกาศจัดตั้งสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนา เศรษฐกิจลุ่มน้ำโขงตามธรรมนูญใหม่เมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2546 ณ กรุงเทพมหานคร

ในระหว่างที่ยังไม่มีการจัดทำความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยและสถาบันฯ เพื่อรองรับสถานะ ของสถาบันฯ เป็นองค์การระหว่างประเทศ สถาบันฯ ได้จดทะเบียนเป็นมูลนิธิไทยภายใต้ชื่อ “มูลนิธิ สถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง (Mekong Institute Foundation)” เมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2546 โดยมีนายเดช บุญนาค เป็นประธานมูลนิธิฯ

เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2547 คณะรัฐมนตรีได้รับทราบการเปลี่ยนแปลงสถานะสถาบันฯ ลุ่มน้ำโขงจากหน่วยงานในกำกับของมหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็น “มูลนิธิสถาบัน ความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง” และเห็นชอบให้โอนทรัพย์สินที่เป็นเงินสด พัสดุ ครุภัณฑ์ และสินทรัพย์ต่างๆ ที่มีใช้สิ่งก่อสร้างและที่ดินของสถาบันฯ ลุ่มน้ำโขง ให้เป็น เงินทุนประเดิมของรัฐบาลไทยเพื่อก่อตั้งมูลนิธิ

การที่สถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขงมีการบริหารงานภายใต้ธรรมนูญ ที่ได้รับความเห็นชอบจากประเทศสมาชิกในลุ่มน้ำโขง แต่มูลนิธิฯ ยังอยู่ภายใต้กฎหมายไทยและ มีกรรมการมูลนิธิสถาบันฯ (ที่จัดตั้งตามระเบียบข้อบังคับของสันนิบาตมูลนิธิแห่งประเทศไทย) ควบคุมการบริหารงานอีกชั้นหนึ่ง ทำให้รัฐบาลของประเทศอื่นๆ มีความคิดว่าสถาบันฯ ยังไม่เป็น อิสระด้านการบริหารอย่างเต็มที่และยังไม่สามารถแสดงบทบาทขององค์กรนานาชาติ ระดับภูมิภาคได้อย่างสมบูรณ์ ประกอบกับสถานภาพมูลนิธิภายใต้กฎหมายไทยยังมีข้อจำกัด

ในการขอรับการสนับสนุนจากแหล่งความร่วมมือที่สำคัญ เช่น ญี่ปุ่น สหประชาชาติ หรือธนาคารพัฒนาแห่งเอเชีย รวมถึงข้อจำกัดต่อการที่บุคลากรชาวต่างชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งจากประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงจะเข้ามาปฏิบัติงานที่สถาบันฯ

ดังนั้น เพื่อให้สถาบันฯ มีสถานภาพและการปฏิบัติงานในรูปแบบขององค์กรนานาชาติ จะทำให้สามารถขยายและเพิ่มรูปแบบของกิจกรรมที่ตอบสนองความต้องการในการพัฒนาที่หลากหลายของประเทศในภูมิภาคได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการเชื่อมโยงสถาบันฯ เข้ากับกรอบความร่วมมือต่าง ๆ ระดับภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบาทในการพัฒนาและสร้างเครือข่ายของบุคลากรในอนุภูมิภาค อีกทั้งยังเป็นการตอบสนองนโยบายของรัฐบาลไทยในการสนับสนุนการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

ในการนี้ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม 2550 เห็นชอบร่างความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยและสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง รับรองสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขงเป็นองค์การระหว่างประเทศ และให้ผู้อำนวยการสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ ลงนามความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยและสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง โดยได้มีการลงนามในความตกลงดังกล่าว เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2550 และในการประชุมคณะรัฐมนตรีได้พิจารณารับรองสถาบันลุ่มน้ำโขงเป็นองค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล (Intergovernmental Organization) เมื่อวันที่ 16 ตุลาคม 2550

7. ความคืบหน้าการดำเนินงาน GMS ที่สำคัญ

7.1 ความคืบหน้า ณ เดือนสิงหาคม 2550

กองส่งเสริมเศรษฐกิจสัมพันธ์และความร่วมมือ กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ได้รายงานความคืบหน้าในการดำเนินงานของโครงการความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศ GMS ที่สำคัญ ๆ ดังนี้ (กองส่งเสริมเศรษฐกิจสัมพันธ์และความร่วมมือ กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ, สิงหาคม 2550)

7.1.1 การพัฒนาแนวพื้นที่เศรษฐกิจเหนือ-ใต้ (North-South Economic Corridor) เชื่อมโยงไทย-พม่า/ลาว-จีน

(1) เส้นทางสาย แม่สาย-เชียงตุง-เชียงรุ่ง-คุนหมิง ไทยช่วยสร้างสะพานมิตรภาพข้ามแม่น้ำสายแห่งที่ 2 แบบให้เปล่าด้วยวงเงิน 38 ล้านบาท และได้มีการเปิดใช้สะพานข้ามแม่น้ำสายแห่งที่ 2 และเส้นทางแม่สาย-เชียงตุง-เชียงรุ่งในเดือน กรกฎาคม 2547

(2) เส้นทางสาย เชียงของ-หลวงน้ำทา-เชียงรุ่ง-คุนหมิง ไทย จีน และ ADB ให้ความช่วยเหลือการก่อสร้างเส้นทางในส่วนของสปป.ลาว ฝ่ายละ 1 ใน 3 ของค่าก่อสร้าง โดยไทยให้ความช่วยเหลือแบบเงินกู้ผ่อนปรนด้วยวงเงิน 1,385 ล้านบาท คาดว่าจะก่อสร้างเสร็จในปี 2548 อนึ่งรัฐบาลไทยได้ประกาศเจตนารมณ์ที่จะช่วยสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโขง

ที่เชียงของ-ห้วยทราย โดยจะรับผิดชอบค่าก่อสร้างครึ่งหนึ่ง และADB ก็แสดงความสนใจที่จะให้เงินกู้แก่ฝ่ายลาวส่วนหนึ่งด้วย

(3) เส้นทางสาย ห้วยโก๋น-ปากแบ่ง โครงการปรับปรุงเส้นทางจากห้วยโก๋น (จังหวัดน่าน) - เมืองเงิน (แขวงไชยบุรี) - ปากแบ่ง (แขวงอุดมไชย) ระยะทาง 49.22 กม. ซึ่งประเทศไทยจะให้ความช่วยเหลือด้วยวงเงิน 840 ล้านบาท โดยเป็นเงินกู้ผ่อนปรน (ร้อยละ 70) และเงินให้เปล่า (ร้อยละ 30) คาดว่าจะก่อสร้างเสร็จในปี 2549 โดยเส้นทางนี้จะสามารถเชื่อมต่อจากจังหวัดน่านไปยังประเทศจีน (ผ่านทางไชยบุรี-บ่อเต็น) และเชื่อมต่อไปยังหลวงพระบาง

7.1.2 การพัฒนาแนวพื้นที่เศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor) เชื่อมโยงพม่า-ไทย-ลาว-เวียดนาม

(1) ฝั่งตะวันออก : มุกดาหาร - สะหวันนะเขต - ดองฮา - เว้ - ดานัง - สะพานข้ามแม่น้ำโขงแห่งที่ 2 ประเทศไทยและลาวได้กู้เงินจาก JBIC มาดำเนินการก่อสร้างเป็นวงเงิน 4,700 ล้านบาท (ส่วนของไทย 2,300 ล้านบาท) ได้มีการลงนามสัญญาจ้างก่อสร้างสะพานเมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2546 และคาดว่าจะก่อสร้างเสร็จในปี 2548 (6 เดือนก่อนกำหนดเดิม)

- เส้นทางหมายเลข 9 (ในลาว) การปรับปรุงและซ่อมแซมเส้นทาง สะหวันนะเขต เมืองพิน-แดนสวรรค์ ระยะทางประมาณ 210 กม. โดย JICAและADB ให้การสนับสนุนด้านการเงิน ซึ่งได้เปิดใช้อย่างเป็นทางการ เมื่อ 23 เมษายน 2547

- เส้นทางหมายเลข 9 (ในเวียดนาม) และท่าเรือน้ำลึกดานัง ADB JBIC และรัฐบาลเวียดนามให้การสนับสนุนด้านการเงินในการก่อสร้างเส้นทาง ลาวบ่าว-ดองฮา อุโมงค์ไฮวันและการปรับปรุงท่าเรือน้ำลึกดานังบางส่วนของโครงการก่อสร้างแล้วเสร็จและคาดว่าทั้งโครงการจะเสร็จสมบูรณ์ในปลายปี 2547

(2) ฝั่งตะวันตก : แม่สอด-เมะล่าย ไทยจะให้ความช่วยเหลือเส้นทางช่วง แม่สอด-เมียวดี-กอกะเร็ก-พะอัน-ท่าดอน ระยะทางประมาณ 198 กม (โดยจะสร้างถนนให้เปล่าในช่วง 18 กม. แรก และให้กู้ในส่วนที่เหลือ) ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งของเส้นทาง แม่สอด-เมียวดี-เมะล่าย โดยรัฐบาลไทยตกลงในหลักการที่จะให้เงินกู้สำหรับการก่อสร้างช่วงกอกะเร็ก-เมะล่ายในระยะต่อไป

7.1.3 การพัฒนาแนวพื้นที่เศรษฐกิจตอนใต้ (Southern Economic Corridor) เชื่อมโยงไทย-กัมพูชา-เวียดนาม

(1) เส้นทาง ตราด-เกาะกง-สแรอัมบิล เป็นส่วนหนึ่งของเส้นทางเลียบชายฝั่งทะเล ไทย-กัมพูชา-เวียดนาม (R10) โดยไทยให้ความช่วยเหลือแบบเงินกู้ผ่อนปรน 567.7 ล้านบาท เพื่อการปรับปรุงถนนระยะทาง 151.5 กม. และให้เปล่า 288 ล้านบาท เพื่อการก่อสร้างสะพานขนาดใหญ่ 4 แห่ง

(2) เส้นทาง ช่องส่ง-อันลองเวง-เสียมราฐ การปรับปรุงถนนระยะทาง 167 กม. ซึ่งจะเชื่อมโยงระหว่างภาคอีสานใต้ของไทยกับเมืองเสียมราฐ โดยจะเริ่มเจรจาเงื่อนไขสัญญาเงินกู้ กลางปี 2547

7.1.4 ความตกลงว่าด้วยการขนส่งข้ามแดนในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (GMS Cross Border Transport Agreement) เป็นความตกลงที่ช่วยอำนวยความสะดวกการผ่านแดนและข้ามแดนของคนและสินค้าในอนุภูมิภาค ประเทศภาคีสมาชิกทั้ง 6 ประเทศได้ให้สัตยาบันความตกลงฯ แล้ว และได้มีการประกาศการมีผลบังคับใช้ของความตกลงฯ (ส่วนกรอบความตกลง) เมื่อ 30 เมษายน 2547 และตั้งแต่ต้นปี 2546 ประเทศภาคีสมาชิกได้เจรจาในรายละเอียดของส่วนภาคผนวกแนบท้ายความตกลงฯ (Annex) 16 ฉบับและพิธีสาร (Protocol) 3 ฉบับ โดยได้รับความช่วยเหลือด้านวิชาการจาก ADB และ ESCAP โดยคาดว่าจะสามารถจัดทำภาคผนวกและพิธีสารให้แล้วเสร็จในปี 2548

7.1.5 ความตกลงว่าด้วยการเดินเรือพาณิชย์ในลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน (Quadripartite Agreement on Commercial Navigation on Lancang - Mekong River) ไทย ลาว พม่า จีน ได้ลงนามร่วมกันในความตกลงว่าด้วยการเดินเรือในแม่น้ำล้านช้าง-แม่น้ำโขงเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2543 ณ จังหวัดท่าขี้เหล็ก พม่า และมีผลบังคับใช้เมื่อเดือนเมษายน 2544 โดยความตกลงฯ มีวัตถุประสงค์เพื่อการอำนวยความสะดวกการเดินเรือพาณิชย์ในแม่น้ำโขงตอนบน และจีนได้ให้การสนับสนุน การปรับปรุงร่องน้ำเพื่อการเดินเรือ (เคลื่อนย้ายเกาะแก่งและหาดตื้นที่เป็นอุปสรรคต่อการเดินเรือในลำน้ำโขงตลอดช่องแนวช่องทางเดินเรือ 331 กิโลเมตร เพื่อให้ช่องทางมีขนาดกว้างไม่ต่ำกว่า 35 เมตร และลึกประมาณ 3 เมตร) ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จแล้ว 10 จุด ส่วนจุดสุดท้ายที่บริเวณแก่งคอนผีหลวง คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 8 เมษายน 2546 มอบหมายให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทำการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลกระทบด้านต่างๆ (ในไทย) ที่ยังมีความกังวลอยู่บัดนี้ (กรกฎาคม 2547) ผลการศึกษาดังกล่าวได้เสร็จสมบูรณ์แล้ว โดยระบุว่าผลกระทบของโครงการฯ ต่อสภาพแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคมและวิถีชีวิตแหล่งท่องเที่ยว โบราณสถานและวัฒนธรรมจะอยู่ในระดับต่ำ อย่างไรก็ตาม ผลจากการดำเนินการมีส่วนร่วมของประชาชนยังสะท้อนให้เห็นว่าประชาชนในพื้นที่ยังมีข้อวิตกกังวลเกี่ยวกับโครงการนี้อยู่

7.1.6 ความร่วมมือด้านพลังงาน ประเทศสมาชิก GMS ได้ลงนามความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านการซื้อขายไฟฟ้าและการสร้างเครือข่ายสายส่งระหว่างรัฐบาล 6 ประเทศลุ่มแม่น้ำโขง (Inter-Governmental Agreement on Regional Power Trade) เมื่อ 3 พฤศจิกายน 2545 โดยความตกลงนี้มีจุดประสงค์ให้ประเทศสมาชิกร่วมมือและวางแผนพัฒนาระบบส่งไฟฟ้าที่ประหยัดและมีความมั่นคง รวมไปถึงกลไกในการดำเนินการซื้อขายไฟฟ้าในอนุภูมิภาค

7.1.7 ความร่วมมือด้านโทรคมนาคม ประเทศไทยโดยบริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ได้ดำเนินการจัดสร้างโครงข่ายระบบเคเบิลใยแก้วตามโครงการ Telecommunication Backbone Project ในส่วนของไทยครบทุกจุดที่เกี่ยวข้องแล้ว และยังสามารถเปิดให้บริการในเส้นทางระหว่างรัฐประเศ (ไทย)-พอยเปต (กัมพูชา) และระหว่างหนองคาย (ไทย) กับเวียงจันทน์ (สปป. ลาว) แล้ว ขณะนี้รอความพร้อมในการเชื่อมโยงกับจีน พม่า และจุดเชื่อมโยงอื่นๆ ของลาว

7.1.8 ความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว โครงการจัดทำแผนการตลาดท่องเที่ยว Six Countries One Destination โดยมี Agency for Coordinating Mekong Tourism Activities (AMTA) ซึ่งตั้งสำนักงานอยู่ที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นศูนย์ประสานงานหลักด้านการตลาดเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างประเทศในรูปแบบของ package tour โดยจะเน้นตามแนวพื้นที่เศรษฐกิจ 3 แนวหลัก ตลอดจนการศึกษา GMS Visa เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวจากนอกอนุภูมิภาค

7.1.9 ความร่วมมือด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ไทยส่งเสริมให้มีการดำเนินการตามแผนงาน Phnom Penh Plan ซึ่งเป็นแผนงานพัฒนาผู้บริหารระดับสูงและระดับกลางอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน โดยเฉพาะการดำเนินงานของ AIT และสถาบันลุ่มแม่น้ำโขง (Mekong Institute) ซึ่งก่อตั้งเมื่อปี 2537 โดยเป็นความร่วมมือระหว่างรัฐบาลนิวซีแลนด์กับรัฐบาลไทย

7.2 ความคืบหน้า ณ เดือนมีนาคม 2552

เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2552 นางอภิรดี ตันตราภรณ์ อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ (คต.) ได้ชี้แจงความคืบหน้าภายใต้กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (Greater Mekong Subregion: GMS) ไว้ว่า ในปัจจุบันมีความคืบหน้าในสาขาความร่วมมือต่างๆ ไปมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านคมนาคมขนส่ง ส่งผลให้มูลค่าการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวระหว่างไทยกับประเทศสมาชิกเพิ่มสูงขึ้นทุกปี อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างด้านกฎระเบียบการค้าและความไม่พร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานอื่นๆ ของแต่ละประเทศสมาชิกยังเป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้ศักยภาพทางการค้าไม่สามารถพัฒนาได้อย่างเต็มที่ ธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชีย (ADB) จึงได้จัดทำโครงการให้ความช่วยเหลือทางวิชาการ (Regional Technical Assistance: RETA 6450) แก่ประเทศสมาชิก GMS ซึ่งประกอบด้วย 4 ประเด็น (Component) หลักๆ ที่เห็นว่าควรได้รับการแก้ไขให้มีมาตรฐานและเป็นไปในทิศทางเดียวกันของประเทศสมาชิก (กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ, 2552, ออนไลน์) ดังนี้

1) Component 1 : Transport and Trade Facilitation Institutional Specialist

กำหนดให้แต่ละประเทศสมาชิกจัดตั้งคณะกรรมการอำนวยความสะดวกในการขนส่งระดับชาติ (National Transport Facilitation Committee : NTFC) เพื่อประสานการดำเนินงานต่าง ๆ ให้เป็นไปตามความตกลง CBTA และให้จัดตั้งคณะกรรมการร่วมความตกลง

ว่าด้วยการขนส่งข้ามพรมแดนในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง (GMS CBTA joint committee) เพื่อเป็นตัวแทนในการผลักดันให้ความตกลง CBTA ในด้านต่างๆ มีผลเป็นรูปธรรม โดยจะเริ่มพื้นที่นำร่อง ณ จุดผ่านแดนสำคัญๆ ก่อน และจะมีผลบังคับใช้เต็มรูปแบบต่อไป

2) Component 2 : Action plan for improved SPS handling in GMS

cross-border trade

เพื่อส่งเสริมให้ประเทศสมาชิกพัฒนามาตรฐานและลดขั้นตอนการตรวจสอบสินค้าพืชและสัตว์ เพื่ออำนวยความสะดวกต่อการค้าผ่านแดนยิ่งขึ้น

3) Component 3 : Business and Logistics Support-Development National

Logistics Plans in the GMS

มีการปรับปรุงและพัฒนาระบบโลจิสติกส์มหภาค (macro-level logistics system) ทั้ง 4 ส่วนหลัก ได้แก่

- (1) Shippers/Consignees/Traders
- (2) Service providers
- (3) Regional and National Institutions framework และ
- (4) Transport and communication Infrastructures

ให้สามารถสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันของประเทศสมาชิก GMS

4) Component 4 : Regional Information Sharing (ยังไม่เริ่มดำเนินการ)

อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ กล่าวเพิ่มเติมว่า ในช่วงที่ผ่านมา ADB ให้ความช่วยเหลือการสร้างเส้นทางเครือข่ายเชื่อมโยงการคมนาคมการขนส่งทางถนนทำให้มูลค่าการค้าไทยกับประเทศเพื่อนบ้านใน GMS เพิ่มขึ้นทุกปี โดยในปี 2551 มูลค่าสูงถึง 271,000 ล้านบาท และหากโครงการให้ความช่วยเหลือทางวิชาการ RETA6450 ดังกล่าวแล้วเสร็จ ก็จะช่วยสนับสนุนให้การค้าของไทยและประเทศสมาชิกกลุ่มแม่น้ำโขงขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นอีก รวมทั้งการอำนวยความสะดวกทางการค้าที่ดีขึ้น ทั้งนี้ กรมการค้าต่างประเทศจะติดตามความคืบหน้าของโครงการดังกล่าว และนำมาปรับยุทธศาสตร์ส่งเสริมการค้าและการลงทุนของไทยกับประเทศเพื่อนบ้านใน GMS ต่อไป

8. ประโยชน์ที่ได้รับจากการปรับเปลี่ยนสถานะของสถาบันฯ

8.1 ความเห็นจากกระทรวงศึกษาธิการ (มติคณะรัฐมนตรี 17 พฤษภาคม 2547)

จากรายงานสรุปมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2547 ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ ได้เสนอขอปรับเปลี่ยนสถานะของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจกลุ่มน้ำโขงจากหน่วยงานในกำกับของมหาวิทยาลัยขอนแก่นเป็นมูลนิธิสถาบันเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจกลุ่มน้ำโขงซึ่งคณะรัฐมนตรี รับทราบการเปลี่ยนแปลงสถานะสถาบันฯ และเห็นชอบการโอนทรัพย์สินเพื่อก่อตั้งมูลนิธิฯ

กระทรวงศึกษาธิการได้สรุปข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผลการดำเนินงานและปัญหาอุปสรรคของสถาบันฯ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีดังนี้

1) สถาบันฯ กลุ่มน้ำโขงเป็นสถาบันฝึกอบรมสำหรับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศสมาชิกอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงที่เป็นรูปธรรมและมีบทบาทชัดเจนในการจัดฝึกอบรมให้แก่บุคลากรทั้งในภาครัฐและเอกชน จนถึงปัจจุบันมีเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ผู้บริหาร และข้าราชการระดับสูงและระดับกลางของประเทศสมาชิกเข้ารับการฝึกอบรมจำนวนมากกว่า 1,100 คน นอกจากนี้ ยังมีการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างผู้เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างมิตรภาพและความร่วมมืออันจะขยายเป็นเครือข่ายความร่วมมือต่อกันในอนาคต

2) ระยะแรกเริ่มสถาบันฯ กลุ่มน้ำโขงได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาลนิวซีแลนด์เป็นเงินทุนอุดหนุนช่วยเหลือให้กับผู้เข้าร่วมอบรมในเบื้องต้นเป็นระยะเวลา 7 ปี เริ่มตั้งแต่ปี 2538 - 2543 และต่อมาในปี 2544 - 2545 ได้ลดจำนวนทุนสนับสนุนเหลือเพียงร้อยละ 60 ของรายได้สถาบันทั้งหมด และในระหว่างปี 2545 - 2546 รัฐบาลนิวซีแลนด์ให้การสนับสนุนหลักสูตรการฝึกอบรมเป็นระยะเวลาเพียง 24 สัปดาห์ ซึ่งไม่ถึงครึ่งหนึ่งที่สถาบันฯ กลุ่มน้ำโขงมีศักยภาพในการจัดการฝึกอบรม ปัจจุบันสถาบันฯ กลุ่มน้ำโขงมีพนักงานทั้งหมด 22 คน และมีรายได้และรายจ่ายประจำปีเป็นเงินหมุนเวียนประมาณ 35 ล้านบาท

3) การปรับเปลี่ยนสถานะสถาบันฯ กลุ่มน้ำโขงจากหน่วยงานให้กำกับ มหาวิทยาลัยขอนแก่นเป็นมูลนิธิสถาบันฯ กลุ่มน้ำโขงเป็นผลดีแก่สถาบันเองในด้านการบริหารจัดการที่เป็นอิสระ คล่องตัว และสามารถแสวงหารายได้พึ่งตนเองได้ และสามารถดำเนินการต่อไปได้ในการเป็นสถาบันระดับภูมิภาคในการจัดฝึกอบรมทรัพยากรมนุษย์ให้แก่ประเทศสมาชิกในอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในเรื่องการส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษาและฝึกอบรมในอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง

4) การขอโอนทรัพย์สินที่เป็นเงินสด พัสดุ ครุภัณฑ์ และทรัพย์สินต่าง ๆ ที่มีใช้สิ่งก่อสร้างและที่ดินของสถาบันฯ กลุ่มน้ำโขง มีมูลค่าคิดเป็นยอดเงินทั้งสิ้นจำนวน 33,327,198 บาท รอบบัญชีปีสิ้นสุด ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2546 ไปเป็นทรัพย์สินของมูลนิธิสถาบันฯ กลุ่มน้ำโขง ทั้งนี้เงินทุนประเดิมของรัฐบาลไทยเพื่อจัดตั้งมูลนิธิสถาบันฯ กลุ่มน้ำโขง จะคิดตามยอดที่มีอยู่จริง ณ วันโอน โดยมูลนิธิสถาบันฯ กลุ่มน้ำโขงจะจัดสรรเงินสด จำนวน 200,000 บาท เพื่อใช้เป็นเงินทุนจดทะเบียนก่อตั้งมูลนิธิสถาบันฯ กลุ่มน้ำโขง และยอดเงินที่เหลืออีกส่วนให้เปิดบัญชีเป็นเงินสดสำรองใช้จ่ายของมูลนิธิสถาบันฯ กลุ่มน้ำโขงต่อไป

อุปสรรคและความจำเป็น

1) ด้านโครงสร้างการบริหารและการจัดการ : สถานะการบริหารและการจัดการของสถาบันฯ กลุ่มน้ำโขงอยู่ภายใต้การบริหารและการกำกับดูแลของมหาวิทยาลัยขอนแก่นและรัฐบาลไทย จึงทำให้รัฐบาลของกลุ่มประเทศสมาชิกอื่น ๆ มองว่าสถาบันฯ กลุ่มน้ำโขงไม่ได้เป็นอิสระด้านการบริหารและไม่มีอิสระในการแสดงบทบาทของสถาบันในระดับภูมิภาคได้

2) ด้านการเงิน : สถานภาพหน่วยงานในกำกับของมหาวิทยาลัยขอนแก่นของสถาบันเป็นตัวสร้างกรอบ และข้อจำกัดในการขอรับการสนับสนุนจากแหล่งเงินทุนสำคัญแหล่งอื่นๆ เช่น ญี่ปุ่น และสหประชาชาติ

8.2 ความเห็นจากกระทรวงการต่างประเทศ

ในเรื่องการรับรองสถานะของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง เป็นองค์การระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศมีความเห็นว่าการรับรองสถานะของสถาบันฯ ลุ่มน้ำโขงน่าจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศไทย (www.thaipeaco.org/mk.doc) ดังนี้

1) ตอบสนองและส่งเสริมนโยบายของรัฐบาล

การดำเนินงานของสถาบันฯ สามารถตอบสนองและเกื้อกูลการดำเนินงานโครงการต่าง ๆ ภายใต้กรอบความร่วมมือระดับภูมิภาคที่รัฐบาลไทยเป็นผู้ส่งเสริมและริเริ่ม เช่น อนุภูมิภาค ลุ่มน้ำโขง และยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจอิรวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง (Ayeyawady-Chao Phraya-Mekong Economic Cooperation Strategy : ACMECS) โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมบทบาทของไทย ในการช่วยลดช่องว่างการพัฒนา เศรษฐกิจและขยายโอกาสในการพัฒนาของประเทศต่าง ๆ ในอนุภูมิภาค และเป็นการส่งเสริมบทบาทของไทยในการเป็นศูนย์กลางทางวิชาการ

2) ภาพลักษณ์ของประเทศ

โดยที่ประเทศไทยเป็นผู้ริเริ่มในการจัดตั้งสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ ลุ่มน้ำโขงตั้งแต่เริ่มแรกและได้ผลักดันให้มีการลงนามในธรรมนูญสถาบันฯ โดยรัฐมนตรีต่างประเทศ ของประเทศสมาชิกอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง เพื่อให้เป็นสถาบันของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงอย่างแท้จริง โดยมีที่ตั้งอยู่ในประเทศไทย ดังนั้นไทยจึงควรสนับสนุนการจัดตั้งสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนา เศรษฐกิจลุ่มน้ำโขงเป็นองค์การระหว่างประเทศ เพื่อเป็นการแสดงความจริงใจของรัฐบาลไทย ในการร่วมพัฒนาอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง และสะท้อนภาพลักษณ์ที่ดีของไทยในสายตาประเทศเพื่อนบ้าน

3) ประสิทธิภาพในการดำเนินงานของสถาบันฯ

การที่สถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง เป็นองค์การระหว่างประเทศ จะช่วยเพิ่มความน่าเชื่อถือ และการยอมรับจากประชาคมระหว่างประเทศ ซึ่งจะทำให้มีช่องทาง การติดต่อขอรับการสนับสนุนจากแหล่งความร่วมมือต่างๆ ได้มากขึ้น อีกทั้งยังมีโอกาส ในการว่าจ้างผู้เชี่ยวชาญ และบุคลากรด้านการศึกษาและการวิจัยจากต่างประเทศได้มากขึ้นด้วย

4) พันธกรณีตามร่างความตกลง

(1) รัฐบาลไทยจะให้การรับรองและคุ้มครองแก่สถาบันฯ ในการได้รับการบริการ ด้านสาธารณูปโภคและการสื่อสารที่เท่าเทียมกับที่รัฐให้แก่องค์การระหว่างประเทศอื่นที่ตั้งอยู่ ในประเทศไทย

(2) รัฐบาลไทยจะอำนวยความสะดวกพิเศษในการยกเว้นภาษีอากรทางตรงสำหรับทรัพย์สิน รายได้ และสิ่งของต่าง ๆ ของสถาบันฯ และยกเว้นศุลกากรสำหรับการนำเข้า และส่งออกสิ่งของ ยานพาหนะ และ เครื่องมือ เครื่องใช้สำหรับการดำเนินงานของสถาบันฯ

(3) รัฐบาลจะอำนวยความสะดวกแก่สถาบันฯ ในการรับ ถือครอง และแลกเปลี่ยนเงินตรา ระหว่างประเทศ รวมทั้งการดำเนินธุรกรรมทางการเงินได้ด้วยเงินทุกสกุล

(4) รัฐบาลจะอำนวยความสะดวกในการตรวจลงตราให้แก่บุคลากรของสถาบันฯ ทั้งสมาชิกคณะมนตรี สมาชิกคณะกรรมการบริหาร เจ้าหน้าที่และพนักงาน พร้อมทั้งภรรยา บุตร และผู้ติดตาม ของเจ้าหน้าที่และพนักงาน และอาคันตุกะที่สถาบันฯ เชื้อเชิญมาในกิจการของสถาบันฯ

(5) รัฐบาลไทยจะอำนวยความสะดวกพิเศษทางภาษีอากรและศุลกากรแก่เจ้าหน้าที่และพนักงานชาวต่างประเทศที่ผู้อำนวยการสถาบันฯ ให้การรับรองพร้อมทั้งภรรยา บุตร และผู้ติดตาม

GMS เส้นทางเศรษฐกิจอินโดจีน โอกาสหรือภัยคุกคาม*

จับตาเส้นทางการค้าภูมิภาคอินโดจีน ถนนเชื่อมต่อก่อบสมบูรณ์แล้ว แต่การค้าการลงทุนยังไม่เกิด เหตุติดปัญหา เรื่องกฎระเบียบระหว่างประเทศ รัฐและเอกชนไทยเร่งผนึกกำลังกันให้เกิดผลเป็นรูปธรรม ระบุเป็นทั้งโอกาสและภัยคุกคาม ไทยต้องเตรียมพร้อมทั้งรุก-รับ ก่อนบังคับใช้ความตกลงอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงว่าด้วยการขนส่งสินค้าข้ามแดนภายในสิ้นปี 2553

เมื่อวิวัฒนาการของระบบการค้าโลกมุ่งเน้นสู่การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจหรือการลงทุนแบบตลาดเดียว (Single Market) มากขึ้น เห็นได้จากความพยายามในการทำข้อตกลง FTA (Free Trade Agreement) ของประเทศต่างๆ รวมถึงประเด็นร้อนใกล้ตัวของประเทศไทยในโครงการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงหรือ GMS (Greater Mekong Sub region: GMS) ของประเทศไทยร่วมกับอีก 5 ประเทศ คือ ราชอาณาจักรกัมพูชา สหภาพพม่า สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม และมณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน ที่เห็นภาพชัดเจนในการเชื่อมโยงเส้นทางระหว่างกันแล้ว โดยคาดว่าจะมีผลบังคับใช้ความตกลงอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงว่าด้วยการขนส่งสินค้าข้ามแดน (GMS Cross Border Transport Agreement: GMS CBTA) อย่างเต็มรูปแบบภายในสิ้นปี 2553 นี้ด้วย ขณะนี้จึงเป็นประเด็นท้าทายว่าประเทศสมาชิก GMS จะร่วมผลักดันอย่างไรเพื่อให้เกิดเป็นเส้นทางการค้าที่แท้จริง และได้ประโยชน์ร่วมกันแบบ win-win situation

ดังนั้นในฐานะที่ประเทศไทยมีความได้เปรียบเชิงภูมิศาสตร์ (Geographical Advantage) ในเรื่องสถานที่ตั้ง ทำให้สามารถวางตำแหน่งเป็นศูนย์กลางธุรกิจและการค้าของภูมิภาคอินโดจีน และประตูการค้าสู่อาเซียน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องเดินหน้าให้เกิดการพัฒนาความร่วมมือทางการค้า การลงทุน การบริการโลจิสติกส์แบบบูรณาการอย่างเป็นรูปธรรมในกลุ่ม GMS ก่อนจะขยายผลความร่วมมือไปสู่ระดับอาเซียน ซึ่งกลุ่มประเทศอาเซียนได้กำหนดเป้าหมายชัดเจนที่จะมีการรวมกลุ่มเป็นหนึ่งเดียว (Single Market) เพื่อสร้างประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ภายในปี 2558

ปัจจุบันได้มีการพัฒนาเส้นทางขนส่งตามแนวพื้นที่เศรษฐกิจ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทย ประกอบด้วย

- แนวพื้นที่เศรษฐกิจเหนือ-ใต้ (North-South Economic Corridor)
เชื่อมโยง ไทย-พม่าและลาว-จีน

* ที่มา : กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่. เข้าถึงได้ที่ [www.logisticsdigest.com/index.php?option=com_content &task=view&id=631&Itemid=73](http://www.logisticsdigest.com/index.php?option=com_content&task=view&id=631&Itemid=73) - 38k

- แนวพื้นที่เศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor)

เชื่อมโยง พม่า-ไทย-ลาว-เวียดนาม

- แนวพื้นที่เศรษฐกิจตอนใต้ (Southern Economic Corridor)

เชื่อมโยง ไทย-กัมพูชา-เวียดนาม

จุดเด่นของเส้นทางดังกล่าวคือ เป็นเส้นทางการค้าใหม่ที่เชื่อมมหาสมุทรอินเดียและมหาสมุทรแปซิฟิกด้วยการขนส่งทางบกที่มีระยะทางเชื่อมต่อนั้นที่สุด ขณะนี้การขนส่งทางบกในภูมิภาคเป็นที่จับตามองว่าจะมีบทบาทสูงมากในอนาคต

อย่างไรก็ดี การเชื่อมโยงของโครงสร้างพื้นฐานทางถนนไม่ใช่ปัจจัยเดียวที่จะผลักดันให้เกิดการค้า การลงทุน แต่ต้องมีปัจจัยสนับสนุนอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น กฎหมายและความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการขนส่งสินค้าข้ามแดน ได้แก่ ความตกลงอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ว่าด้วยการขนส่งสินค้าข้ามแดน (GMS Cross Border Transport Agreement: GMS CBTA) และกรอบความตกลงอาเซียนว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการขนส่งสินค้าผ่านแดน ซึ่งครอบคลุมกฎเกณฑ์ด้านยานพาหนะ คนประจำพาหนะ เส้นทางขนส่ง กฎระเบียบการจราจร ขนาดและน้ำหนักของยานพาหนะ และภาษีอากร เป็นต้น รวมถึงระบบไอที การบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์ ซึ่งพบว่ายังเป็นอุปสรรคสำคัญอยู่

นอกจากนี้ ประเทศไทยจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมเพื่อรุก-รับการแข่งขันที่จะเกิดขึ้น เพราะเส้นทางที่เชื่อมโยงกันย่อมเป็นทั้งโอกาสทางการค้า และภัยคุกคามได้ในเวลาเดียวกัน โดยเฉพาะกับจีนตอนใต้ซึ่งเป็นที่รู้จักในนามโรงงานโลก แหล่งผลิตสินค้าราคาถูก และตลาดบริโภคขนาดใหญ่

แม้การค้า การลงทุนในเส้นทางสายเศรษฐกิจที่พูดถึงมานานกว่า 15 ปี ยังไม่ปรากฏผลเด่นชัดนัก แต่อย่างน้อยการเดินหน้าเพื่อเร่งรัดการดำเนินงานที่จะทำให้มีการลดปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นของภาครัฐและเอกชนไทยถือเป็นกลยุทธ์เชิงรุกที่ดี สำหรับผู้ประกอบการไทยที่จำเป็นต้องเร่งศึกษารายละเอียดและพัฒนาตนเองอย่างรวดเร็วเพื่อหาช่องทางธุรกิจและใช้ประโยชน์จากความร่วมมือ GMS เพราะหากเข้าไปเส้นทางที่ประเทศไทยคาดหวังว่าจะเป็นโอกาสทางการค้า อาจจะกลับกลายเป็นการเปิดประตูให้สินค้าราคาถูกจากจีนเพียงฝ่ายเดียวก็เป็นได้

**ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงาน
ของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง**

พ.ศ.

(๑)

(สำเนา)

เลขที่ ๓/๒๕๕๒ วันที่ ๒๗ ม.ค. ๒๕๕๒

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ นร ๐๕๐๓/๑๒๑๔

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๗ มกราคม ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง
พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ให้เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงาน
ของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผลและบันทึกวิเคราะห์
สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

(นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ)

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๔๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๘

โทรสาร ๐ ๒๒๔๐ ๙๐๕๘

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวรุ่งนภา ชันธิโชติ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักการประชุม

วันนา พิมพ์

ตรวจ

(๒)

ร่างฯ ที่ สคก. ตรวจสอบแล้ว
เรื่องเสร็จที่ ๖๑๖/๒๕๕๑

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของ
สถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือ
เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง

เหตุผล

โดยที่ประเทศไทยกับประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงได้ร่วมลงนามในกฎบัตร
ของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขงในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อก่อตั้งสถาบัน
ความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง (Mekong Institute) และความตกลงระหว่าง
รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขงซึ่งทำขึ้น
เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้กำหนดให้จัดตั้งสำนักงานของสถาบันขึ้นในประเทศไทย
เพื่อดำเนินงานและปฏิบัติการอันเป็นหน้าที่ของสถาบัน ดังนั้น เพื่อให้สถาบันและเจ้าหน้าที่
ของสถาบันซึ่งมิได้มีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยได้รับเอกสิทธิ์ในการดำเนินงาน
และการปฏิบัติงานในประเทศไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(๓)

ร่าง

พระราชบัญญัติ

คุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือ
เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบัน
ความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงาน
ของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง
ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง ซึ่งทำขึ้นเมื่อวันที่
๑๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๖

มาตรา ๔ เพื่อคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันซึ่งเป็นองค์การระหว่าง
ประเทศในประเทศไทยให้บรรลุตามความมุ่งประสงค์ ให้ยอมรับนับถือว่าสถาบันมีสถานะเป็น
นิติบุคคล และให้ถือว่ามิถุนายนในประเทศไทย

(๔)

๒

มาตรา ๕ ให้สถาบันมีสิทธิได้รับบริการด้านการสื่อสารไม่น้อยกว่าที่รัฐบาล
ให้แก่องค์การระหว่างประเทศอื่น ๆ ในประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องลำดับก่อนหลัง
ของการให้บริการ ค่าธรรมเนียม และค่าเรียกเก็บต่าง ๆ สำหรับการสื่อสารอย่างเป็นทางการ

มาตรา ๖ ให้สิทธิทรัพย์สิน รายได้ และทรัพย์สินของสถาบันได้รับยกเว้น

(๑) ภาษีทางตรงใด ๆ แต่ไม่รวมถึงภาษีซึ่งไม่ได้เรียกเก็บมากไปกว่าค่าบริการ
สาธารณูปโภค

(๒) อากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรและภาษีทั้งปวงในการนำเข้า
และส่งออกวัสดุอุปกรณ์ สิ่งของ รวมทั้งยานพาหนะตามจำนวนที่สมควรซึ่งจำเป็นต้องใช้
ในการปฏิบัติงาน แต่การขายและการโอนวัสดุอุปกรณ์ สิ่งของ หรือยานพาหนะเช่นว่านั้น
ในประเทศไทย ต้องเป็นไปตามกฎหมายไทย

มาตรา ๗ ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมิได้มีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย
ซึ่งผู้อำนวยการได้แจ้งไปยังกระทรวงการต่างประเทศ ได้รับยกเว้น

(๑) ภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากรเฉพาะที่เรียกเก็บจากเงินเดือนและ
ค่าตอบแทนในการทำงานที่ได้รับจากสถาบันตามที่จำเป็นแก่การปฏิบัติหน้าที่

(๒) อากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรในการนำเข้าของใช้
ในครัวเรือนและของใช้ส่วนตัวแต่ไม่รวมถึงยานพาหนะภายในหกเดือนหลังจากที่ได้เดินทาง
มาถึงในครั้งแรกเพื่อรับตำแหน่งในประเทศไทย หรือภายในหกเดือนหลังจากความตกลง
ระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง
ซึ่งทำขึ้นเมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลใช้บังคับ แล้วแต่ว่าวันใดจะเป็นวันหลัง
แต่การจำหน่าย จ่าย โอนบรรดาสິงของเช่นว่านั้นในประเทศไทย ต้องเป็นไปตามกฎหมายไทย

(๓) การปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนคนต่างด้าว โดยให้รวมถึง
คู่สมรส บุตร และญาติซึ่งอยู่ในความอุปการะของบุคคลดังกล่าวด้วย

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศรักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

**บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงาน
ของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง
พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)**

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงาน
ของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่ประเทศไทยกับประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงได้ร่วมลงนามในกฎบัตรของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขงในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อก่อตั้งสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง (Mekong Institute) และความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขงซึ่งทำขึ้นเมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้กำหนดให้จัดตั้งสำนักงานของสถาบันขึ้นในประเทศไทยเพื่อดำเนินงานและปฏิบัติการกิจอันเป็นหน้าที่ของสถาบัน ดังนั้น เพื่อให้สถาบันและเจ้าหน้าที่ของสถาบันซึ่งมิได้มีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยได้รับเอกสิทธิ์ในการดำเนินงานและการปฏิบัติงานในประเทศไทย กรณีจึงมีความจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ ให้ยอมรับนับถือว่าสถาบันซึ่งเป็นองค์การระหว่างประเทศมีสถานะเป็นนิติบุคคล และให้ถือว่ามีภูมิลำเนาในประเทศไทย (ร่างมาตรา ๔)

๒.๒ ให้สถาบันมีสิทธิได้รับเอกสิทธิ์ในการรับบริการด้านการสื่อสารไม่น้อยกว่าที่รัฐบาลให้แก่องค์การระหว่างประเทศอื่น ๆ ในประเทศไทย และได้รับยกเว้นภาษีทางตรงอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร และภาษีสำหรับการนำเข้าและส่งออกวัสดุอุปกรณ์สิ่งของ และยานพาหนะตามจำนวนที่สมควรซึ่งจำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงาน (ร่างมาตรา ๕ และร่างมาตรา ๖)

๒.๓ ให้เจ้าหน้าที่ของสถาบันซึ่งมิได้มีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยได้รับเอกสิทธิ์ในการยกเว้นภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากรเฉพาะที่เรียกเก็บจากเงินเดือนและค่าตอบแทนในการทำงาน อากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรในการนำเข้าของใช้ในครัวเรือนและของใช้ส่วนตัวแต่ไม่รวมถึงยานพาหนะ พร้อมทั้งยกเว้นการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนคนต่างด้าว (ร่างมาตรา ๗)

(๖)

๒.๔ กำหนดเงื่อนไขให้การจำหน่าย จ่าย โอนบรรดาสินของที่ยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรและภาษีนำเข้าจะต้องเป็นไปตามกฎหมายไทย (ร่างมาตรา ๖ (๒) และร่างมาตรา ๗ (๒))

๒.๕ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๘)

**บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงาน
ของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง
พ.ศ.**

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงาน
ของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๓/๑๙๑๑๙ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๐ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ. ตามที่กระทรวงการต่างประเทศเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) พิจารณา โดยมีผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ (กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย และสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ) ผู้แทนกระทรวงการคลัง (สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง) ผู้แทนมหาวิทยาลัยขอนแก่น และผู้แทนมูลนิธิสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควรจัดทำบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่กระทรวงการต่างประเทศเสนอ

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ. ที่กระทรวงการต่างประเทศเสนอ มีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขงในประเทศไทย โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

๑.๑ ให้ยอมรับนับถือว่าสถาบันเป็นนิติบุคคล และให้ถือว่ามีภูมิลำเนาในประเทศไทย

๑.๒ ให้สถาบัน ทรัพย์สินและสินทรัพย์ของสถาบัน พนักงาน และเจ้าหน้าที่ของสถาบัน ได้รับเอกสิทธิ์ตามที่ระบุไว้ในความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง หรือความตกลงที่อาจมีขึ้นระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง ในระหว่างที่ปฏิบัติหน้าที่ในประเทศไทยหรือเข้ามาในประเทศไทยเพื่อปฏิบัติหน้าที่หรือในการปฏิบัติภารกิจเกี่ยวกับสถาบัน

๒. สารสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) ได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
คุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ. แล้ว
สรุปผลการพิจารณาได้ดังนี้

๒.๑ ปรับปรุงนิยามคำว่า “สถาบัน” โดยระบุให้ชัดเจนว่าเป็นสถาบัน
ความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขงที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายของสถาบันความร่วมมือ
เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง ซึ่งทำขึ้นเมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๖

๒.๒ ให้ยอมรับนับถือว่าสถาบันซึ่งเป็นองค์การระหว่างประเทศมีสถานะเป็น
นิติบุคคล และให้ถือว่ามีภูมิลำเนาในประเทศไทย

๒.๓ ปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยเอกสิทธิ์ของสถาบันและเจ้าหน้าที่ชาวต่างชาติ
ของสถาบันให้สอดคล้องกับพันธกรณีตามความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับ
สถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขงที่ทำขึ้นเมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๐ และได้รับ
ความเห็นชอบจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติในคราวประชุมเมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๒๙ พฤศจิกายน
พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยแยกบทบัญญัติว่าด้วยเอกสิทธิ์ของสถาบันและเจ้าหน้าที่ชาวต่างชาติออกจากกัน
เพื่อความชัดเจน พร้อมทั้งเพิ่มเติมเอกสิทธิ์ของสถาบันในการได้รับบริการด้านการสื่อสารและ
เงื่อนไขในการจำหน่ายและโอนทรัพย์สินที่ได้รับยกเว้นอากรเพื่อให้สอดคล้องกับ Article 4 และ
Article 7 ของความตกลงดังกล่าวด้วย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สิงหาคม ๒๕๕๑

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงาน
ของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง
พ.ศ.

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนา
เศรษฐกิจอุ่มน้ำโขง พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎร

สำนักกรรมการ ๑
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ด่วนที่สุด

(สำเนา)

ที่ ๒๖๓๗/๒๕๕๒

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

พฤษภาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ
ลุ่มน้ำโขง พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพุธที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๒ และครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๒ ที่ประชุม
ได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือ
เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ และตั้งกรรมการวิสามัญ
ขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

๑. นายชยัน วิพรหมชัย

๓. นายจินตพันธุ์ ทังสุบุตร

๕. นางชมภู จันทาทอง

๗. พลเอก ชุมแสง สวัสดิ์สงคราม

๙. นายณัฐวุฒิ สุขเกษม

๑๑. นายเทวฤทธิ์ นิกเรศ

๑๓. นางนันทนา ทิมสุวรรณ

๑๕. นายบรรพต ดันธีรวงศ์

๑๗. นายพนิช วิกิตเศรษฐ์

๑๙. พลเอก พิชาญเมธ ม่วงมณี

๒๑. นายภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์

๒๓. พลตำรวจโท วิเชียรโชติ สุกโชติรัตน์

๒. นางจิตริยา ปิ่นทอง

๔. นายเจริญ คันธวงศ์

๖. นายชัยวัฒน์ กุลศักดิ์วิมล

๘. นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์

๑๐. นายต่อพงษ์ ไชยสาส์น

๑๒. นายนพดล มาตรศรี

๑๔. นายนิอรวิศ เจตภาวิวัฒน์

๑๖. ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย

๑๘. นายพชีพ ปั่นเกตุ

๒๐. นายพิเชษฐ เชื้อเมืองพาน

๒๒. นางสาวรัชดา ธนาดิเรก

๒๔. นายวิฑูรย์ นามบุตร

/๒๕. นายวิรัตน์ ...

๒๕. นายวิรัตน์ วิริยะพงษ์	๒๖. นายวีรชัย พลาศรัย
๒๗. นางสาวสิรินทร รามสุต	๒๘. นายสุชาติ ถายน้ำเงิน
๒๙. นายสุตา พรหมควง	๓๐. นายสุทธิชัย จรุงนเศน
๓๑. นายอภิวัฒน์ เงินหมื่น	๓๒. นายอลงกต มณีภาส
๓๓. นางอานิก อัมระนันท์	๓๔. นายอิทธิเดช แก้วหลวง
๓๕. นายอุคร ทองประเสริฐ	๓๖. นายเอกชัย ทรงอำนาจเจริญ

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอสู่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก พิชายเมธ ม่วงมณี
(พิชายเมธ ม่วงมณี)
ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

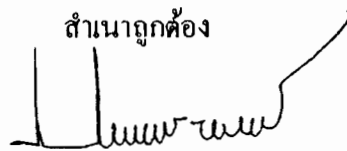
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักกรรมการ ๑

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๘๓

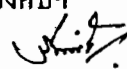
โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๕๑

สำเนาถูกต้อง

(นายสุขประกิจ ชื่อศักดิ์ไพบูลย์)

ผู้ช่วยเลขานุการตามข้อบังคับฯ

ศักดิ์สิทธิ์, นางลัดดา, นภาพร, ไชยกร,
นันทนิศย์, รุ่งทิพย์/ร่าง
ศิริมา, ลักษณ์/พิมพ์

ตรวจทาน

กลุ่มงานคณะกรรมการวิสามัญฯ ครั้งที่ ๑
คณะทำงานฯ สำนักกรรมการ ๑ ครั้งที่ ๒

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๒ และครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๒ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญ ได้มีมติเลือกตั้ง

(๑) พลเอก พิชายุมเมธ ม่วงมณี	เป็นประธานคณะกรรมการ
(๒) นายสุชาติ ลายน้ำเงิน	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
(๓) นายภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
(๔) นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
(๕) นายสุทธิชัย จรุงเนตร	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๖) นางอานิก อัมระนันท์	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๗) นางสิรินทร รามสูต	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
(๘) นายวิรัตน์ วิริยะพงษ์	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ

๒. คณะกรรมการวิสามัญ ได้มีมติแต่งตั้งที่ปรึกษา คือ

นายสุรพันธุ์ บุญขมานพ เป็นที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการ

๓. คณะกรรมการวิสามัญ ได้มีมติแต่งตั้ง นายสุขประกิจ ชื้อสตัยไพบูลย์ ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี สำนักกรรมการ ๑ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๒๒

๔. ผู้ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญ ได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

กระทรวงการต่างประเทศ

กรมพิธีการทูต

นางทิพยาภรณ์ กุมภีร์

นักการทูตชำนาญการพิเศษ กองเอกสิทธิ

และความคุ้มกันทางการทูต

กระทรวงการคลัง

๑. กรมศุลกากร

(๑) นางฉวีวรรณ คงเจริญกิจกุล

รองอธิบดีด้านภาษีอากรและสิทธิประโยชน์

(๒) นายศิริพันธ์ เกียรติไกรกุล

นักวิชาการศุลกากรชำนาญการพิเศษ

(๓) นางสาวนภา เจษฎาภิมุข

นักวิชาการศุลกากรชำนาญการ

(๔) นางสาวอำพร หุตะประพิน

นักวิชาการศุลกากรชำนาญการ

๒. กรมสรรพากร

(๑) นายอาทิตย์ ศรีทวารสิทธิ์

นิติกรชำนาญการ

(๒) นายนิรันดร์ ประจวบเหมาะ

นักวิชาการภาษีชำนาญการพิเศษ
รักษากรในตำแหน่งเชี่ยวชาญ

(๓) นางสาวอภิรดี บุญยัง

นิติกรชำนาญการ

(๔) นางสาวยาริกา เรืองศิริ

นักวิชาการภาษีชำนาญการ

(๕) นางสาวพรรณทิภา สุดาขุวร

นักวิชาการภาษีปฏิบัติการ

กระทรวงคมนาคม

กรมการขนส่งทางบก

(๑) นายกมล บูรณพงศ์

ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการจัดระเบียบ
การขนส่งทางบก

(๒) นายไพศาล ณะเดชไพบูลย์

เจ้าพนักงานขนส่งชำนาญงาน

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

พันตำรวจเอก อภิรัต นิยมการ

รองผู้บังคับการกองตรวจคนเข้าเมือง
กรุงเทพมหานคร

(๑๔)

(๓)

๕. ผู้เข้าร่วมประชุม

กระทรวงการต่างประเทศ

(๑) นางสาวสุชาดา ไทยบรรเทา	ผู้อำนวยการส่วนให้ความร่วมมือกับต่างประเทศ ๑
(๒) นายอรรถพร บูรณเศรษฐ	ผู้อำนวยการกองสนธิสัญญา
(๓) นางมณฑาทิพย์ รัตนนุพงศ์	นักวิเทศสหการชำนาญการ
(๔) นายทฤษฎี จำลองราษฎร์	นักการทูตปฏิบัติการ

๖. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่มีผู้เสนอคำแปรญัตติ

๗. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมวิธีการสงวนความเห็น

นายสุชาติ ฉายน้ำเงิน (กรรมวิธีการ) ขอสงวนความเห็นว่าให้เพิ่มคำว่า “และสังคม” ในชื่อร่างพระราชบัญญัตินี้ ดังนี้

“พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมลุ่มน้ำโขง พ.ศ.”

มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕ มีการแก้ไข

(๑๕)

(๔)

มาตรา ๖

ไม่มีการแก้ไข

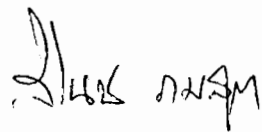
มาตรา ๗

มีการแก้ไข

มาตรา ๘

ไม่มีการแก้ไข

๘. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม มาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นางสิรินทร รามสุต)

เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของ
สถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือ
เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง

เหตุผล

โดยที่ประเทศไทยกับประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงได้ร่วมลงนามในกฎบัตร
ของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขงในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อก่อตั้งสถาบัน
ความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง (Mekong Institute) และความตกลงระหว่าง
รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขงซึ่งทำขึ้น
เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้กำหนดให้จัดตั้งสำนักงานของสถาบันขึ้นในประเทศไทย
เพื่อดำเนินงานและปฏิบัติการอันเป็นหน้าที่ของสถาบัน ดังนั้น เพื่อให้สถาบันและเจ้าหน้าที่
ของสถาบันซึ่งมิได้มีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยได้รับเอกสิทธิ์ในการดำเนินงาน
และการปฏิบัติงานในประเทศไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

คุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือ

เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบัน
ความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงาน
ของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง
ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง ซึ่งทำขึ้นเมื่อวันที่
๑๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๖

มาตรา ๔ เพื่อคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันซึ่งเป็นองค์การระหว่าง
ประเทศในประเทศไทยให้บรรลุตามความมุ่งประสงค์ ให้ยอมรับนับถือว่าสถาบันมีสถานะเป็น
นิติบุคคล และให้ถือว่ามีภูมิลำเนาในประเทศไทย

มาตรา ๕ ให้สถาบันมีสิทธิได้รับบริการด้านการสื่อสารไร้สายทวิ
เช่นเดียวกับที่รัฐบาลให้แก่องค์กรระหว่างประเทศอื่น ๆ ในประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องลำดับ
ก่อนหลังของการให้บริการ ค่าธรรมเนียม และค่าเรียกเก็บต่าง ๆ สำหรับการสื่อสารอย่างเป็นทางการ

มาตรา ๖ ให้สิทธิทรัพย์สิน รายได้ และทรัพย์สินของสถาบัน ได้รับยกเว้น

(๑) ภาษีทางตรงใด ๆ แต่ไม่รวมถึงภาษีซึ่งไม่ได้เรียกเก็บมากไปกว่าค่าบริการ
สาธารณูปโภค

(๒) อากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรและภาษีที่พึงใช้ในการนำเข้า
และส่งออกวัสดุอุปกรณ์ สิ่งของ รวมทั้งยานพาหนะตามจำนวนที่สมควรซึ่งจำเป็นต้องใช้
ในการปฏิบัติงาน แต่การขายและการโอนวัสดุอุปกรณ์ สิ่งของ หรือยานพาหนะเช่นว่านั้น
ในประเทศไทย ต้องเป็นไปตามกฎหมายไทย

มาตรา ๗ ให้เจ้าหน้าที่ของสถาบันซึ่งมิได้มีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ใน
ประเทศไทยซึ่งผู้อำนวยการของสถาบันได้แจ้งไปยังกระทรวงการต่างประเทศ ได้รับยกเว้น

(๑) ภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากรเฉพาะที่เรียกเก็บจากเงินเดือนและ
ค่าตอบแทนในการทำงานที่ได้รับจากสถาบันตามที่จำเป็นแก่การปฏิบัติหน้าที่

(๒) อากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรในการนำเข้าของใช้ใน
ครัวเรือนและของใช้ส่วนตัวแต่ไม่รวมถึงยานพาหนะภายในหกเดือนหลังจากที่ได้
เดินทางมาถึงในครั้งแรกเพื่อรับตำแหน่งในประเทศไทย หรือภายในหกเดือนหลังจากความตกลง
ระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง
ซึ่งทำขึ้นเมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลใช้บังคับ แล้วแต่ว่าวันใดจะเป็นวันหลัง
แต่การจำหน่าย จ่าย โอนบรรดาสິงของเช่นว่านั้นในประเทศไทย ต้องเป็นไปตามกฎหมายไทย

(๓) การปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนคนต่างด้าว โดยให้รวมถึง
คู่สมรส บุตร และญาติซึ่งอยู่ในความอุปการะของบุคคลดังกล่าวด้วย

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศรักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงาน
ของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง

พ.ศ.

สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ 12
วันที่ 25 พ.ค. 2552
เวลา 11.35 น.

(๑๙)

ที่ สผ ๐๐๑๔/วฒ๑๕๒๕

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ฉะนั้น จึงส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔๖

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายชัย ชิดชอบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ

รับที่ ๔ / ๒๕๕๒

วันที่ ๒๕ / พ.ค. / ๒๕๕๒

เวลา ๑๑.๓๕ น.

สำนักการประชุม

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่ ๓๖๖/๕๖ วันที่ ๒๕/๕/๕๒
เวลา ๑๑.๓๕ น. พ.ค. ๕๒
สำนักการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๒๙

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงาน
ของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของ
สถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ
ตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่ประเทศไทยกับประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงได้ร่วมลงนามในกฎบัตร
ของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขงในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อก่อตั้งสถาบัน
ความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง (Mekong Institute) และความตกลงระหว่างรัฐบาล
แห่งราชอาณาจักรไทยกับสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขงซึ่งทำขึ้นเมื่อวันที่
๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้กำหนดให้จัดตั้งสำนักงานของสถาบันขึ้นในประเทศไทย
เพื่อดำเนินงานและปฏิบัติการกิจอันเป็นหน้าที่ของสถาบัน ดังนั้น เพื่อให้สถาบันและเจ้าหน้าที่
ของสถาบันซึ่งมิได้มีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยได้รับเอกสิทธิ์ในการดำเนินงานและ
การปฏิบัติงานในประเทศไทย กรณีจึงมีความจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ ให้ยอมรับนับถือว่าสถาบันซึ่งเป็นองค์การระหว่างประเทศมีสถานะเป็น
นิติบุคคล และให้ถือว่ามีภูมิลำเนาในประเทศไทย (ร่างมาตรา ๔)

๒.๒ ให้สถาบันมีสิทธิได้รับเอกสิทธิ์ในการรับบริการด้านการสื่อสารไม่น้อยกว่า
ที่รัฐบาลให้แก่องค์การระหว่างประเทศอื่น ๆ ในประเทศไทย และได้รับยกเว้นภาษีทางตรง
อากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร และภาษีสำหรับการนำเข้าและส่งออกวัสดุอุปกรณ์
สิ่งของ และยานพาหนะตามจำนวนที่สมควรซึ่งจำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงาน (ร่างมาตรา ๕ และ
ร่างมาตรา ๖)

๒.๓ ให้เจ้าหน้าที่ของสถาบันซึ่งมิได้มีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย
ได้รับเอกสิทธิ์ในการยกเว้นภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากรเฉพาะที่เรียกเก็บจากเงินเดือนและ
ค่าตอบแทนในการทำงาน อากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรในการนำเข้าของใช้
ในครัวเรือนและของใช้ส่วนตัวแต่ไม่รวมถึงยานพาหนะ พร้อมทั้งยกเว้นการปฏิบัติตามกฎหมาย
ว่าด้วยการทะเบียนคนต่างด้าว (ร่างมาตรา ๗)

(๒๑)

๒.๔ กำหนดเงื่อนไขให้การจำหน่าย จ่าย โอนบรรดาสินของที่ยกเว้นอากร ตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรและภาษีนำเข้าจะต้องเป็นไปตามกฎหมายไทย (ร่างมาตรา ๖ (๒) และร่างมาตรา ๗ (๒))

๒.๕ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศรักษาการตาม พระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๘)

(๒๒)

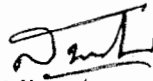
สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือ
เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนา
เศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัติดังกล่าว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพุธที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๒ และครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๒ และตั้งกรรมาธิการ
วิสามัญชั้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่
๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบัน
ความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ. ในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สาม เห็นชอบด้วยกับ
ร่างพระราชบัญญัตินี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัตินี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๒

(นายสุวิจักขณ์ นาควัชระ)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

(๒๓)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของ
สถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง

เหตุผล

โดยที่ประเทศไทยกับประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงได้ร่วมลงนามในกฎบัตรของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขงในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อก่อตั้งสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง (Mekong Institute) และความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขงซึ่งทำขึ้นเมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้กำหนดให้จัดตั้งสำนักงานของสถาบันขึ้นในประเทศไทยเพื่อดำเนินงานและปฏิบัติการกิจอันเป็นหน้าที่ของสถาบัน ดังนั้นเพื่อให้สถาบันและเจ้าหน้าที่ของสถาบันซึ่งมิได้มีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยได้รับเอกสิทธิ์ในการดำเนินงานและการปฏิบัติงานในประเทศไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

๕

(๒๔)

ร่าง

พระราชบัญญัติ

คุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือ

เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันความร่วมมือ
เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง .

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบัน
ความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง
ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายของสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง ซึ่งทำขึ้นเมื่อวันที่
๑๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๖

มาตรา ๔ เพื่อคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันซึ่งเป็นองค์การระหว่างประเทศใน
ประเทศไทยให้บรรลุตามความมุ่งประสงค์ ให้ยอมรับนับถือว่าสถาบันมีสถานะเป็นนิติบุคคล และให้ถือว่า
มีภูมิลำเนาในประเทศไทย

มาตรา ๕ ให้สถาบันมีสิทธิรับบริการด้านการสื่อสารเช่นเดียวกับที่รัฐบาลให้แก่องค์การระหว่างประเทศอื่น ๆ ในประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องลำดับก่อนหลังของการให้บริการ ค่าธรรมเนียมและค่าเรียกเก็บต่าง ๆ สำหรับการสื่อสารอย่างเป็นทางการ

มาตรา ๖ ให้สินทรัพย์ รายได้ และทรัพย์สินของสถาบันได้รับยกเว้น

(๑) ภาษีทางตรงใด ๆ แต่ไม่รวมถึงภาษีซึ่งไม่ได้เรียกเก็บมากไปกว่าค่าบริการสาธารณสุขภาค

(๒) อากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรและภาษีที่พึงใช้ในการนำเข้าและส่งออกวัสดุอุปกรณ์ สิ่งของ รวมทั้งยานพาหนะตามจำนวนที่สมควรซึ่งจำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงาน แต่การขายและการโอนวัสดุอุปกรณ์ สิ่งของ หรือยานพาหนะเช่นว่านั้นในประเทศไทย ต้องเป็นไปตามกฎหมายไทย

มาตรา ๗ ให้เจ้าหน้าที่ของสถาบันซึ่งมิได้มีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยซึ่งผู้อำนวยการของสถาบันได้แจ้งไปยังกระทรวงการต่างประเทศ ได้รับยกเว้น

(๑) ภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากรเฉพาะที่เรียกเก็บจากเงินเดือนและค่าตอบแทนในการทำงานที่ได้รับจากสถาบันตามที่จำเป็นแก่การปฏิบัติหน้าที่

(๒) อากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรในการนำเข้าของใช้ในครัวเรือนและของใช้ส่วนตัวแต่ไม่รวมถึงยานพาหนะภายในหกเดือนหลังจากที่ได้เดินทางมาถึงในครั้งแรกเพื่อรับตำแหน่งในประเทศไทย หรือภายในหกเดือนหลังจากความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขงซึ่งทำขึ้นเมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลใช้บังคับแล้วแต่ว่าวันใดจะเป็นวันหลัง แต่การจำหน่าย จ่าย โอนบรรดาสินของเช่นว่านั้นในประเทศไทย ต้องเป็นไปตามกฎหมายไทย

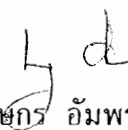
(๓) การปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนคนต่างด้าว โดยให้รวมถึงคู่สมรส บุตร และญาติซึ่งอยู่ในความอุปการะของบุคคลดังกล่าวด้วย

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นางบุษกร อัมพรประภา)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ ๒
สำนักการประชุม
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร